

Αδελφοί,

Σε πνευματική κοινωνία Προσευχής με άλλους αδελφούς ανά τον κόσμο, αλλά και μέσα στο φως του Αναστάσαντος Χριστού, προσευχόμαστε υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αγαπητού και Σεβαστού μας κεκοιμημένου Επισκόπου Ρώμης και Πάπα Φραγκίσκου. Αγωνίστηκε τον καλόν αγώνα, υπηρέτησε γενναιόδωρα τον Χριστό και την Εκκλησία, στάθηκε σαν τον Καλό Σαμαρείτη κοντά στον πληγωμένο. και χειμαζόμενο συνάνθρωπο.

Υπηρέτησε την ενότητα και την ομόνοια μεταξύ των ανθρώπων αποβλέποντας όχι στο όφελος ορισμένων εναντίον άλλων, αλλά στο κοινό καλό όλων.

Ήταν παρηγορητικό ότι άφησε αυτόν τον κόσμο στις ημέρες του Πάσχα και Πάσχα κοινού όλων των χριστιανών.

Η Εκκλησία καλείται και πάλι από τον Θεό να συνεχίσει την ιστορική πορεία της μεταξύ των ανθρώπων, να συνεχίσει την Ευαγγελική μαρτυρία της εν Χριστώ ζωής και σωτηρίας, αλλά και την υπηρεσία της καταλλαγής και της ενότητας μεταξύ ανθρώπων και λαών.

Τούτο σε συνθήκες αντίξοες, σε κλίμα συγκρούσεων και σκληρών ανταγωνισμών. Ο Πάπας Φραγκίσκος έδωσε παράδειγμα ενότητας και εξωστρέφειας. Εξωστρέφεια που δεν είναι φυγή από τον εαυτό μας, αλλά συνάντηση με τους άλλους, σε κλίμα σεβασμού και ευμένειας.

Ενότητα που συντελείται με όρους κοινωνίας και όχι υπεροχής και υποταγής.

Αντιλαμβανόμαστε ότι ως Χριστιανοί οφείλουμε να κάνουμε βήματα σύγκλισης και προσέγγισης, ιδιαίτερα μεταξύ Καθολικών και Ορθοδόξων.

Παρότι έχουμε ιστορικά βάρη του παρελθόντος οφείλουμε σήμερα να συμβάλλουμε στην καταλλαγή.

Και η Ανατολή σωστά τονίζει το Συνοδικό σύστημα, και η Δύση σωστά προβάλλει την αναγκαιότητα του Πρώτου.

Εφόσον για μια χιλιετία η Εκκλησία, παρά τις δυσκολίες, λειτούργησε και προχώρησε έτσι, πρέπει να βρούμε τον αντίστοιχο δρόμο και για σήμερα.

Είναι ανάγκη να συγκλίνουμε αναλογιζόμενοι τις ευθύνες μας στις ανάγκες του κόσμου και στην εντολή του Κυρίου που θέλει ενότητα μεταξύ των μαθητών του.

Έχουμε τον πειρασμό, κάποιος ίσως να νιώσει αυτάρκης και να σκεφτεί:

«Έχω όλα όσα μου χρειάζονται, δεν μου λείπει τίποτα.

Και τους άλλους τι ανάγκη τους έχω;»

Αλλά μπορεί ο Κύριος στο τέλος μας να ρωτήσει:

«Πού είναι ο αδελφός σου;», και να συνειδητοποιήσουμε τότε ότι δεν είμαστε αυτάρκεις.

Ας θυμηθούμε το όραμα του προφήτη Ιεζεκιήλ για τα δύο βασίλεια του Ισραήλ, εκείνα του βορρά και του Νότου, αμέσως μετά το όραμά της πεδιάδας με τα ξερά οστά, στο κεφάλαιο 37 του βιβλίου του.

«Ο Κύριος μου είπε: πάρε μια ράβδο και γράψε επάνω Βασίλειο της Ιουδαίας στον Νότο και μια άλλη ράβδο και γράψε βασίλειο του Ισραήλ στον Βορρά. Και ένωσε τις δύο ράβδους ώστε να σχηματίσουν μια και κράτα την στο χέρι σου».

Κι αν σε ρωτήσουν τι σημαίνει αυτό, πες τους:

«Ο Κύριος ο Θεός λέει θα πάρω τη ράβδο των ισραηλιτών του βορρά και θα ενώσω με τη ράβδο της Ιουδαίας του Νότου και θα κάνω μια ράβδο και θα την κρατάω στο χέρι μου. Και θα τους κάνω ένα έθνος, θα τους συγκεντρώσω από παντού και θα τους φέρω στη χώρα τους.

Και θα είναι ένα βασίλειο και θα ακολουθούν τις εντολές μου και θα τηρούν τους νόμους μου».

Θα μπορούσαμε ίσως να το κατανοήσουμε με επίκαιρο τρόπο σαν να μας έλεγε: «ο Κύριος λέει, πάρε μια ράβδο και γράψε επάνω: ο οίκος μου της Ανατολής. Και μια άλλη ράβδο και γράψε επάνω: οίκος μου της Δύσης. και ένωσέ τις ώστε να γίνει ένα. Από τα δύο θα κάνω μια ράβδο, θα τους συγκεντρώσω και θα κάνω έναν λαό. Ένας θα είναι ο Κύριος τους και θα ακολουθήσει τις εντολές μου».

Σε ταραγμένους καιρούς και εποχές ανασφάλειας, η Εκκλησία οφείλει να πορεύεται πιστά στην αποστολή της: να αντανakλά το φως του Αναστάντος Χριστού μέσα στον κόσμο: Με ενότητα, χωρίς ιδιοτελείς σκοπούς, αλλά για το καλό των ανθρώπων. Ο Πάπας Φραγκίσκος έδωσε ένα παράδειγμα.

Ο Κύριος να μας φωτίζει ώστε να ακολουθούμε και να τον υπηρετούμε εν Πνεύματι και Αληθεία. ΑΜΗΝ!!!